

IN HET KORT

Losgeknoopte vs. intracutane hechtingen in het gelaat

WAT GEEFT HET BESTE RESULTAAT?

H.P. (Jeroen) Stevens en Joris A. van Dongen (stevens.hp@gmail.com)

WAAROM DIT ONDERZOEK?

Incisies in het gelaat, na reconstructieve of cosmetische chirurgie, worden sinds jaar en dag gesloten naar persoonlijk inzicht van de behandelend chirurg met losgeknoopte of intracutaan voortlopende hechtingen. Tot op heden was er weinig bewijs voor welke techniek de voorkeur zou moeten krijgen om op lange termijn het fraaiste litteken te garanderen met zo klein mogelijke kans op complicaties.

ONDERZOEKSVRAAG

Is er na 12 maanden een verschil in esthetisch resultaat en complicaties na de toepassing van losgeknoopte versus intracutaan voortlopende hechtingen bij aangezichtschirurgie?

HOE WERD DIT ONDERZOEKT?

Er werd een prospectief gerandomiseerd multicentrisch onderzoek verricht bij 142 patiënten. De primaire uitkomstmaat was de totaalscore op de 'Patient and observer scar assessment scale', secundaire uitkomstmaten waren complicaties en de scores op andere cosmetische uitkomstschalen.

BELANGRIJKSTE RESULTATEN

Er waren geen verschillen tussen beide hechtingstechnieken in de esthetische uitkomst of het aantal complicaties, inclusief dysesthesie. Blijvende zichtbaarheid van dwarse littekenstreepjes werd gezien bij 16% van de patiënten. Dat blijkt de patiënten niet te storen bij de beoordeling van de cosmetische aspecten van het litteken.

CONSEQUENTIES VOOR DE PRAKTIJK

Deze studie geeft aan dat beide genoemde hechttechnieken een vergelijkbaar goede optie zijn om incisies in het gelaat te sluiten. Bij 16% van de patiënten scoorden de

'observers' blijvende zichtbaarheid van dwarse littekenstreepjes. Wij hadden verwacht dat patiënten zich daar meer van zouden aantrekken, maar dat was in deze studie niet het geval. Dat de auteurs dysesthesie bij intracutaan hechten meer benadrukken in hun hoofdconclusie dan de zichtbaarheid van de dwarse littekenstreepjes bij geknoopte hechtingen is moeilijk te verdedigen. Als het sluiten van een huiddefect in het gelaat onder spanning zo vaak blijvende tekeningen geeft, zou dat voor velen een reden zijn de intracutane hechttechniek te prefereren. Uit eigen praktijk kunnen wij bevestigen dat het gebruik van transcutane hechtingen voor het oor – spanningsloos sluiten, Ethilon 5.0 – bij meer dan 3200 faceliftoperaties in 18 jaar tijd niet één keer heeft geleid tot noodzaak voor littekenrevisie.

De studie van Liu en collega's noemt geen opties waarmee mogelijk wel esthetisch fraaiere littekens gecreëerd zouden kunnen worden. Van de hechtingdraad of -techniek moet het blijkbaar niet komen. In dit kader is het vermelden waard dat onderzoek plaatsvindt naar de mogelijke meerwaarde van directe injectie in de net gehechte wondrand van mechanisch verkregen 'adipose-derived stromal cells' (ASCs), voorheen 'vetstamcellen' genoemd (NTR5719). Van deze prospectieve, gerandomiseerde, placebo- en biopsie-gecontroleerde studie mogen we binnenkort resultaten verwachten.

[➤ KIKJ OOK OP WWW.NTVG.NL/D2175](http://www.ntvg.nl/D2175)

Besproken artikel:

Liu X, et al.

Aesthetic outcome and complications of simple interrupted versus running subcuticular sutures in facial surgery: a randomized controlled trial. J Am Acad Dermatol. 17 juli 2017 (epub).